

Joekskapel Schots en Scheif op volle sterkte, voorafgaand aan een prinsreceptie in Venlo.

Kleding Schots, muziek scheif

Het gaat knoerhard, maar wel schots en scheif. Woorden van de eerste muzikaal leider van Venlo's oudste nog spelende joekskapel (opgericht op 7 april 1975). De kapel heeft haar naam aan die uitspraak ontleend: Schots en Scheif.

door Jan Cuijpers foto Harry Heuts

Ofer nog muzikanten van *Schots en Scheif* zijn doorgestroomd naar andere bandjes of bijvoorbeeld een harmonie of fanfare? Nee, eerder andersom, grinniken de vier *Schots en Scheif*-blazers in grand café De Maagdenberg in Venlo voorafgaand aan de repetitie. Aan tafel zitten voorzitter Leon Versteilen (60), diens zoon Luc (26), Ron de Winden (46) en Arno Beckers (56). Luc was vroeger lid van de harmonie. „Vanuit de jeugdharmone mocht je naar de grote harmonie. Daar begon je op tweede of derde trompet. Dat zijn van die partijen waarin je heel veel maten moet tellen en af en toe een noot mag spelen. Daar was het plezier voor mij gauw vanaf”, zegt de trompettist. Vader Lei, die samen met Luc het bestuur van de kapel vormt („De taken zijn verdeeld, maar alles gebeurt democratisch”), vult aan: „Ik wil niet dat onze muzikanten matenlang moeten tellen. Ik luister welke sectie wel wat steun

kan gebruiken en haal dan een stuk van de partij van het zwaar koper naar de trompetten of zet een trompetpartij bij de baritons. Ik zoek een goede balans.” Zoals een joekskapel volgens het kwartier altijd een goede balans moet zoeken tussen muziek en plezier. De muziek moet om aan te horen zijn voor het doorsnee publiek. „Een muzikant zal altijd dingen horen die niet kloppen”, zegt Lei. „Maar je moet de mensen niet wegjagen.” Hij steekt zijn vrije tijd vooral in *Schots en Scheif*, maar op zaterdagmiddag voetbalt hij nog steeds recreatief, bij Venlosche Boys.

BUURMAN

Bij die club liggen ook de roots van de joekskapel. De Boys-voetballers John en Ger Janssen hadden in 1973 en 1974 de opkomst van de joekskapellen in Venlo opgemerkt en wilden zelf ook een kapel van de grond krijgen. Toen John links en rechts een buurman kreeg die trompet speelde, ging het balletje rollen. De

rechterbuur, Aloys Peeters, kwam in februari binnenwandelen bij De Maagdenberg en toen hebben de Janssens hem gestrikt. De andere buur was Sef Nefkens. De twee zijn nog altijd erelid. Dat wil zeggen dat ze elk jaar meegaan naar de wijnfeesten. Lei weer: „In de kas van Lei Verbent zijn we begonnen met repeteren. Wat tientjes bij elkaar gelegd voor de aanschaf van tweedehands instrumenten. Bijna niemand kon noten lezen, dus alles ging met cijfertjes, zodat je wist hoeveel ventielen je in moest drukken. Na drie weken speelden we al openbaar: *Lang zal die leven* voor Ger Janssen. Hoewel ik betwijfel of iemand dat liedje heeft herkend. Aloys Peeters zei: 'Het gaat knoerhard, maar wel schots en scheif.' Dat werd de naam van de kapel. „Nu is onze kleding Schots en de muziek scheif.” De kapel speelt niet alleen een volledig programma in de aanloop naar en tijdens carnaval, nee, ze is het hele jaar actief. „Als je het

hebt over oudste nog spelende kapel bedoelen wij ook 'een volledig programma spelend'. Joekskapel 't Hetje bestaat bijvoorbeeld ook nog, maar die spelen nog maar bij één gelegenheid per jaar”, aldus de vier. Het jaarprogramma van de kapel kent twee ankerpunten: *vastelavond* en de *wiënfêste*. Dit jaar is er ook een uitstapje gepland in mei ter ere van het 40-jarig bestaan. „Maar ons echte jubileum vieren we pas over vier jaar.”

SPRINGLEVEN

De viering van het vijfjarig bestaan, stond nog volledig in het teken van het voetbal. Lei - toen al - organiseerde een voetbaltoernooi voor Venlose joekskapellen. Deelnemers: Knoerhard, De Foddelaers, 't Hetje, de Razelkapel, Snippen Aörtje, de Wienkapel, Hoëge Noëd(t) en De Kleppers. Veel namen leven alleen nog voort in de herinnering. *Schots en Scheif* is nog steeds springlevend. Lei heeft daar zelf de hand in gehad: drie van zijn zonen zijn lid. Luc en Tim zijn, net als hun vader, trompettist, Roel speelt inmiddels de bas. De kapel heeft nu 19 muzikanten uit alle leeftijdscategorieën. „Maar zet er even bij dat we wel nog behoefte hebben aan jonge aanwas en zwaar koper”, maken ze van de gelegenheid gebruik. Arno en Ron kwamen in de jaren negentig bij de kapel. „Ik speelde al bij een andere joekskapel. Die dronken vooral bier en maakten daarnaast ook wel eens muziek. Bij *Schots en Scheif*

was dat precies andersom”, vertelt baritonspeler Beckers. Ron was bezig met de oprichting van een joekskapel. „Maar dat wilde maar niet van de grond komen. Toen *Schots en Scheif* maar dertien leden had, zijn we met vier man van ons groepje erbij gegaan. Ik vind muziek maken gewoon leuk.” Het ging op een gegeven moment zelfs zo goed met dat muziek maken dat *Schots en Scheif* een uitnodiging kreeg om mee te lopen in de *Rosenmontagszug* in Keulen. „Een hele eer. Maar we moesten ons aan zoveel regels houden. Daardoor was voor ons de *vastelavond* weg. Toen zijn we maar in Venlo gebleven”, lacht Lei, terwijl hij een brief toont van Jocus waarin staat dat ze in de Venlose optocht altijd welkom zijn. De kapel komt nu alleen nog de donderdag voor carnaval in Keulen, tijdens *Weiberfastnacht*. Een ander hoogtepunt uit de geschiedenis is de opname van een eigen cd. In 2002 organiseerde Venlosche Boys - de voetbalclub loopt als een rode draad door de historie van de kapel - de *Boerebroëlof* en werd met de kapel het *Boerebroëlofsleed* opgenomen. „Daar hebben we toen een aantal Venlose en Blerickse *vastelavondsleedjes* bij gezet. Alles afgemixt bij Nard Reijnders, de saxofonist van Herman van Veen. We hebben er 1500 laten persen en op een paar na zijn die allemaal verkocht.” Nog even over Venlosche Boys. De band met de voetbalclub is altijd blijven bestaan, getuige de

jaarlijkse opening van het carnavaliseizoen en het optreden elk jaar op het G-bal van de Boys. Moet je eigenlijk vaak oefenen om in een joekskapel te kunnen spelen? „In de carnavalstijd heb je per week een optreden en een repetitie. Dan is twee keer oefenen genoeg”, zegt Luc. „Het niveau gaat in de periode van optredens hoorbaar omhoog”, vult Lei aan, die zelf elke dag een kwartier tot een half uur het instrument uit de koffer haalt. „Geen études of zo, maar partijen die we spelen met de kapel en even de arrangeementen controleren, zodat ik weet wat er gespeeld moet worden.”

WARE STERKTE

Toevallig is vanavond een speciale repetitie. Het *Boerebroëlofsgezelschap* van Venlo, dit jaar de reddingsbrigade, komt de meezinger *Holladieje* oefenen. Het is gebruik dat het gezelschap de Venlose joekskapellen zijn programma opstuurt. Die mogen dan een of twee optredens uitkiezen, tijdens welke ze het gezelschap willen begeleiden. Omdat er geen microfoons zijn, moeten de muzikanten zich qua volume inhouden, maar 13 minuten later is het nummer afgelopen. Reddingsbrigade trevreden, kapelmeester Lei ook. De repetitie gaat verder met het spelen van het eigen repertoire. Tot ver op de parkeerplaats klinkt *Schots en Scheif* op ware sterkte: „Waat zoel d'r in det fleske zitten...”